

som kræver megen Overveielse, om Staten skal gribe ind her paa anden Maade end ved efterhaanden at regulere Embederne, og saa lade Candidaterne selv gjøre deres Beregning. Jeg troer, det vilde meget lidet stemme med den Aand, som ifølge vor Forfatning skal gjøre sig gjældende, hvis man kun vilde tillade et vist Antal at melde sig til dette eller hiint Stadium. Iffedestmindre er det et meget sørgeligt Misforhold, som i dette Dieblif finder Sted, fordi de Enkelte lide derunder, og, fordi det ogsaa er vanffeligt, ikke at lade Statsjefnesten og navnlig Kirkejefnesten lide derunder, og endelig fordi man ikke kan tilfredssette alle de Hensyn, som flydes tidligere Forhold og Beregninger, der ere gjorte i god Tro. Naar det dernæst er blevet omialt, at Ministeriet maaskee for tidligt havde gjort et Forsøg paa at udjevne Gageringsbestemmelserne, saaledes som de finde Sted under dette Ministerium, med de Bestemmelser, som følges under andre Ministerier, er det mig ikke ganffe klart, hvoriil herved sigtes. Paa Gageringsbestemmelserne for Ministeriets egne Embedsmænd troer jeg ikke der er tænkt, thi der er ikke statueret noget nyt Forhold i saa Henseende, Embedsmændene have tildeels de Lønninger, som de før havde under Universitetsdirectionen eller under Cancelliet, og naar der enkelte Steder er foreslaaet et lidet Tillæg, er det fordi der uden Forøgelse i Embedsmændenes Antal er blevet henlagt en betydelig Mængde nye Forretninger derunder. Saaledes er der under Ministeriet ikke opført mere end 400 Rbd. for al den Tilvært i Expeditionssforretningen, som er fremkaldt ved samtlige Kunstanstalters Henlæggelse under Ministeriet, og jeg troer, at det vil findes meget billigt, og det vilde findes endnu billigere, hvis man kunde sætte sig ret ind i, hvor mange Ting, der ved en saadan Overgang ere at ordne, og hvilke Rivninger og hvilken Forvirring der i Forstningen opstaaer. Det er muligt, at der er tænkt paa det opstillede Normalreglement for Universitetslærere; men det er jo en tidligere Foranstaltning fra Aaret 1844. Er der tænkt paa, at Gagerne ere fastnormerede for Adjuncterne ved de lærde Stoler, maa jeg dertil bemærke, at der kun er normeret, hvad der flere

Gange tidligere er udtalt som Noget man stræbte efter, nemlig hvad man i Virkeligheden alt udgav, saa at hvad der tillagdes kun var 2300 Rbd., for at blive frie for alt Gratialevæsen ved denne Embedsklasse, som i flere Aar var henviist til den ydmygende og i mange Henseender meget uheldige Form at søge Gratiale, hvilket nu er affasset. Forresten er det, som er normeret, saa langt fra at være over den tidligere Virkelighed, at man for 3 eller 4 Lærere har maattet optage et personligt Tillæg, som deres Løn overstred hvad de efter Normalreglementet kunde faae.

Hvad dernæst angaaer den grønlandste Mission, er det vanffeligt at tale herom, uden at komme ind paa Spørgsmaalet om det hele Værd man skal tillægge Missionsvæsenet; men jeg maa gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa synes at være antydet af den ærede Taler, at Missionen ved Siden af det reent religiøse Formaal ogsaa har det Formaal at udbrede Civilisation i det Hele og gennem Civilisationen igjen at fremme det religiøse Diemed, og jeg skulde dog tvivle paa, om Lægen med sin specielle Dannelse og med den overordentlig ringe Udfigt til at kunne virke, som der er for Lægen i Grønland, naar der ikke er overmaade mange Læger, om han skulde kunne udrette mere end Missionairerne. Det store Antal af Catecheter har ogsaa frapperet mig; men jeg maa tilstaae, at jeg endnu ikke har havt Tid til at beskæftige mig med Specialiteterne af det hele grønlandste Missionsvæsen, som vi ogsaa først efterhaanden have faaet Dphlysning om, og jeg troer at disse Catecheter meget mindre maae betragtes som de, der dannes til egentlige Lærere, end som saadanne, der faae en tilværmelsesviis europæisk Opdragelse for paa een eller anden Maade at udbrede denne og tillige understøtte Missionens umiddelbare Hensigt. Der blev dernæst nævnt Afgivelsen af de til videnskabelige Anstalter henlagte Jordegodsfer til Domainebestyrelsen. Det er ganffe vist, og det er en Mening, som jeg har havt længe før jeg blev Minister, det er en Mening, hvorom jeg som ung Professor har været uenig med mine ældre Colleger, at jeg troer, at Udskilling i Godsbestyrelsen her ikke er ordnet saaledes, som det skulde være. Jeg maa